

Олександр Олегович ПУНДА,
кандидат юридичних наук, доцент,
заступник директора з наукової роботи
Державного науково-дослідного інституту митної справи (м. Хмельницький),
info@ndims.com,

Володимир Іванович ЦАРЕНКО,
кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач відділу наукових досліджень з правових питань митної справи
Державного науково-дослідного інституту митної справи (м. Хмельницький),
vi_tsarenko@ukr.net,

Віта Петрівна ЖДАНОВА,
молодший науковий співробітник відділу наукових досліджень
з правових питань митної справи
Державного науково-дослідного інституту митної справи (м. Хмельницький),
v.gdanova@mail.ru

УДК 340.111.5 (477)

ПРАВОВІ ПРИНЦИПИ ЗДІЙСНЕННЯ ВІДЕОКОНТРОЛЮ В АВТОМОБІЛЬНИХ ПУНКТАХ ПРОПУСКУ НА ДЕРЖАВНОМУ КОРДОНІ УКРАЇНИ

Проведено контент-аналіз нормативного регулювання відеоспостереження, відеоконтролю, обробки персональних даних у міжнародних та національних актах. У статті проведено аналіз правового регулювання використання систем відеоспостереження та відеоконтролю у США, Республіці Казахстан, Республіці Білорусь під час здійснення митних процедур. Встановлено, що для якісного правотворчого процесу у сфері відносин з використання відеоспостереження та відеоконтролю на автомобільних пунктах пропуску на державному кордоні України необхідно розробити систему правових принципів, що стануть основою локальної правотворчості Державної фіскальної служби України. На підставі проведеного аналізу міжнародних та внутрішньодержавних нормативно-правових актів сформульовано систему правових принципів здійснення відеоконтролю в автомобільних пунктах пропуску на державному кордоні України, яка складається із принципів законності, відкритості та вільного доступу, захисту персональних даних осіб, всеохоплюваності, безперервності та стійкості. Доведено необхідність нормативного закріплення розробленої системи цих принципів.

Ключові слова: правові принципи, відеоконтроль, митна справа.

На сьогодні багатьма митними органами зарубіжних держав активно використовуються системи відеоспостереження та відеоконтролю під час здійснення митних процедур.

Проведений нами аналіз правового регулювання використання систем відеоспостереження та відеоконтролю у США, Республіці Казахстан, Республіці Білорусь наштовхнув нас на висновок про наявність недоліків у правовому забезпеченні таких систем. Зокрема про це йдеться у звіті правозахисного дослідного центру захисту електронної власності (*Electronic Privacy Information Center, EPIC*) [1].

Очевидно, що для якісного правотворчого процесу у сфері відносин з використанням відеоспостереження та відеоконтролю на автомобільних пунктах пропуску на державному кордоні України необхідно розробити систему правових принципів, що стануть основою такої правотворчості. Відтак актуалізується питання розробки системи правових принципів здійснення відеоконтролю в автомобільних пунктах пропуску на державному кордоні України.

Правові принципи є об'єктом наукових досліджень впродовж тривалого часу. Дослідження правових принципів та принципів права здійснювали такі видатні теоретики права: С. С. Алексєєв, В. К. Бабаєв, А. Б. Венгеров, О. Ф. Скакун, А. М. Колодій та ін. Галузеві принципи досліджували: І. В. Арістова, О. О. Городов, В. О. Копилов, М. М. Рассолов, Б. А. Кормич, С. Г. Чубукова, О. В. Кохановська, А. І. Марущак, В. С. Цимбалюк, Н. О. Чечіна, Г. П. Тимченко. Проте, правові принципи здійснення відеоконтролю, як окремий об'єкт дослідження залишились поза увагою науковців.

Мета статті. Сформулювати систему правових принципів використання систем інтелектуального відеоконтролю в автомобільних пунктах пропуску на державному кордоні України, що стане основою подальшого локального правотворчого процесу в Державній фіскальній службі України (далі — ДФС України).

Сьогодні ДФС України, реалізуючи положення угоди про імплементацію норм Угоди про асоціацію між Україною та ЄС від 2014 року, активно використовує міжнародну допомогу для оснащення автомобільних пунктів пропуску на державному кордоні України сучасною системою відеоконтролю. Департамент інфраструктури ДФС України, усвідомлюючи необхідність вивчення та використання сучасних технічних розробок, набутого досвіду митних органів зарубіжних держав, що вже використовують відеоспостереження та відеоконтроль на кордоні, а також нових наукових ідей фахівців та науковців ДФС України, став ініціатором виконання НДР “Розробка перспективної системи інтелектуального відеоконтролю в автомобільних пунктах пропуску на державному кордоні України”. Одним із основних елементів забезпечення функціонування системи інтелектуального відеоконтролю в автомобільних пунктах пропуску на державному кордоні України є правове забезпечення.

У нашому баченні розроблення системи правових принципів здійснення відеоконтролю в автомобільних пунктах пропуску на державному кордоні України має здійснюватись на основі ідеї та мети створення СІВК, аналізу норм міжнародного та національного законодавства і досягнень юридичної науки.

В основу зазначеної вище НДР покладено необхідність запровадження всебічного, постійного, безперервного відеоконтролю митних процедур на всіх етапах їх здійснення із можливістю вільного спостереження трафіку на пункті

пропуску на державному кордоні, а також створення відкритого і прозорого середовища спілкування між інспектором ДФС України та особами, що перетинають кордон, яке б виключало можливість як пропозиції хабара, так і можливості пристати на такі протиправні пропозиції. Адже, на жаль, ще трапляються випадки вчинення корупційних діянь деякими посадовими особами митниць ДФС України. Корупційні прояви в митній сфері створюють недовіру до цього вищого органу виконавчої влади, руйнують авторитет митної системи, укріплюють стереотип про корисливість митників та неналежне виконання ними своїх функцій. Тому одним із завдань створення СІВК є викорінення корупційних діянь у пунктах пропуску на державному кордоні України.

Для визначення системи принципів вважаємо за необхідне здійснити контент-аналіз нормативного регулювання відеоспостереження, відеоконтролю, обробки персональних даних у міжнародних та національних актах.

Цінним для нашого дослідження є досвід правового регулювання відносин у сфері охорони персональних даних європейських країн. У Європі питання обробки персональних даних у системах відеоконтролю врегульовано досить збалансовано, чітко та всеохоплююче.

Конвенція про захист прав і основоположних свобод людини у ст. 8 гарантує право особи на приватне життя [2].

Питання обробки персональних даних у системах відеоконтролю та відеоспостереження регламентує Конвенція Ради Європи про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних [3]. Відповідно до вимог гл. V цієї Конвенції було утворено Консультативний комітет, який уповноважений вносити пропозиції для сприяння застосуванню або поліпшення застосування норм цієї Конвенції та розтлумачив, що звукозапис, зображення належать до персональних даних за умови, якщо вони містять інформацію про фізичну особу, за якою таку особу можна ідентифікувати прямо чи опосередковано.

Першим кроком у правовому регулюванні захисту прав осіб під час збору та обробки даних засобами відеоконтролю та відеоспостереження стало визначення принципів щодо захисту осіб стосовно збору та обробки даних засобами відеоконтролю та відеоспостереження. Ці основоположні принципи були затверджені Європейським Комітетом з питань правової співпраці Ради Європи 20–23 травня 2003 р. [4].

Аналіз внутрішнього законодавства держави у контексті наукового дослідження науковці традиційно розпочинають із вивчення норм Конституції України щодо розглядуваної сфери правового регулювання.

Конституція України — фундаментальний нормативно-правовий акт, джерело всієї правової системи України, що направлена на врегулювання основних суспільних відносин. Тому природно, що Конституція України визначає лише незаперечні вимоги загального характеру використання СІВК, а точніше лише межі такого використання. Таке правове регулювання характеризується своєрідною унікальністю української Конституції, що відповідає загальним положенням теорії правового регулювання. У контексті нашого дослідження прослідковується лише кореспондуючий взаємозв'язок гарантій, що містяться у ст.ст. 31, 32 Конституції України із обов'язком Кабінету Міністрів України вживати заходів щодо забезпечення прав та свобод людини і громадянина у п. 2 ст. 116 Конституції України [5]. Тому державні органи, використовуючи СІВК, зобов'язані вживати заходів щодо забезпечення прав та свобод людини і громадянина, гарантовані Конституцією України. Зокрема ст. 31 Конституції

Україні регламентовано, що кожному гарантується таємниця листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції. Винятки можуть бути встановлені лише судом у випадках, передбачених законом, з метою запобігти вчиненню злочину чи з'ясувати істину під час розслідування кримінальної справи, якщо іншими способами одержати інформацію неможливо [5]. Згідно зі ст. 32 Конституції України ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України [5]. Не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

На відміну від конфіденційної інформації, варто розрізняти публічну інформацію. Поняття публічної інформації визначено ст. 1 Закону України “Про доступ до публічної інформації” [6]. У ваченні законодавця публічна інформація — це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом [6].

Ми згодні з деякими науковцями у тому, що аналізуючи конституційні норми, важливо наголосити на законності використання науково-технічних засобів, що визначається виявленням меж такої діяльності, способів її здійснення, характером процесуальних наслідків. Безпосередньо принцип законності закріплено в ч. 3 ст. 129 Конституції України [5]. Безумовно, цей стрижневий принцип усєї системи здійснення правосуддя в Україні є невід'ємним елементом демократичної, правової держави [7].

На рівні законів України правове регулювання використання СІВК опосередковано здійснено у Митному кодексі України (МК України), Цивільному процесуальному кодексі України (ЦПК України), Кодексі України про адміністративні правопорушення (КУпАП), Кримінальному процесуальному кодексі України (КПК України), Кодексі адміністративного судочинства України (КАС України), Законі “Про доступ до публічної інформації”. Процитуємо зміст цих статей, які хоча не безпосередньо, а лише опосередковано здійснюють правове регулювання застосування СІВК на пунктах пропуску через державний кордон України. Так, ст. 324 МК України закріплено, що з метою скорочення часу проведення митного контролю та підвищення його ефективності митниці можуть використовувати технічні засоби, застосування яких повинно бути безпечним для життя і здоров'я людини, тваринного та рослинного світу і не завдавати шкоди товарам, транспортним засобам [8].

ЦПК України регламентує використання відеозаписів у цивільному процесі. Як вбачається із ч. 2 ст. 57 ЦПК України, відеозапис може бути представлений суду як один із видів доказів, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи [9].

В адміністративному процесі ст. 14¹ КУпАП передбачена підстава притягнення власника (співвласника) транспортного засобу до адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху в разі їх фіксації працюючими в автоматичному режимі спеціальними технічними засобами, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, чи засобами фото- і кінозйомки, відеозапису [10].

У кримінальному процесі, як і у попередніх двох процесах, матеріали відеоконтролю можуть розглядатися як докази. У цьому разі вони повинні відповідати формальним ознакам, що визначені у ст. 84 КПК України. Відповідно до цієї статті, законодавець під доказами розглядає фактичні дані, на підставі яких слідчий, прокурор, слідчий суддя і суд встановлюють наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню [11]. Проте, крім зазначених у розглянутій статті вимог, відеоматеріали повинні відповідати вимогам допустимості через те, що є випадки, коли суд або інший уповноважений орган (його посадова особа) може не прийняти до уваги результати відеозапису, отримані з порушенням вимог допустимості.

Вимоги допустимості щодо відеоматеріалів, отриманих у результаті здійснення відео контролю, на нашу думку, також необхідно визначати на основі вимог ст.ст. 86–90 КПК України [11].

Водночас в адміністративному процесі не акцентують увагу на матеріалах відеозйомки. У ст. 69 КАС України законодавець під доказами розглядає будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення осіб, які беруть участь у справі, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються судом на підставі пояснень сторін, третіх осіб та їхніх представників, показань свідків, письмових і речових доказів, висновків експертів [12].

Права підрозділів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, серед яких є право на здійснення аудіо-, відеоконтролю за особою, зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж, електронних інформаційних мереж згідно із ст.ст. 260, 263–265 КПК України, регламентовано ст. 8 Закону України “Про оперативно-розшукову діяльність” [13].

Проведений аналіз міжнародних та внутрішньодержавних нормативно-правових актів нашої держави на формулювання системи принципів відеоконтролю.

Як відомо, слово “принцип” етимологічно походить від латинського “*principium*” та означає “основа, початок”. Вчені-юристи на сьогодні під правовими принципами розуміють вихідні ідеї, що виражають найважливіші закономірності, вихідні положення або провідні засади виникнення, розвитку та функціонування певного правового явища, що характеризують не тільки його зміст, а й сутність та ін.

Перший принцип та основний елемент цієї системи принципів є законність здійснення відеоконтролю. Законність є традиційним принципом усіх процесуальних дій, діяльності органів держави, у тому числі діяльності правоохоронних органів. Вимога законності міститься як у міжнародних актах, так і у Конституції України, українських законах та підзаконних актах.

У нашому баченні законність відеоконтролю варто розглядати у двох значеннях. По-перше, як наявність законних, тобто легітимних підстав застосування відеоконтролю митними органами в автомобільних пунктах пропуску на державному кордоні України. Отже, ДФС України має розробити локальний нормативно-правовий акт, тобто правову основу здійснення відеоконтролю. У такому нормативно-правовому акті мають міститися принципи, вимоги та рекомендації щодо цього виду діяльності, розроблені у суворій відповідності до міжнародних норм та чинного законодавства України. При цьому матеріали відеоконтролю повинні відповідати вимогам допустимості, щоб

у необхідних випадках могли бути використані у суді як докази. По-друге, суворе та чітке дотримання норм розробленого нормативно-правового акта операторами СІВК. Відтак такі оператори повинні володіти спеціальними правовими знаннями у цій сфері.

Другим принципом є принцип відкритості та вільного доступу до відеоконтролю. Фактично принцип відкритості та вільного доступу до відеоконтролю впливає із першого принципу, принципу законності. Досить часто відкритість діяльності державних органів ототожнюють із гласністю. На думку Ю. С. Шемпученка, гласність — один із принципів здійснення демократії, ефективного функціонування всіх її інститутів, діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, реалізації права на інформацію [14].

Традиційно принцип гласності та відкритості розуміють як загальний обов'язок органів держави висвітлювати свою діяльність на осуд громадськості. На виконання вимог законів України “Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації” [15], “Про державну таємницю” [16] у ДФС України створено Інформаційно-довідковий департамент, основними функціями якого є надання консультацій та інформаційно-довідкових послуг, інформування суб'єктів господарювання та громадян про останні зміни митного та податкового законодавства України, наповнення загальнодоступного інформаційно-довідкового ресурсу, розміщеного на веб-порталі ДФС України та підтримка його в актуальному стані [17].

Крім цього, суб'єкти господарювання та громадяни можуть звернутися безпосередньо у приймальню громадян з метою отримання достовірної інформації з питань діяльності ДФС України загалом та функціонування СІВК зокрема.

З метою отримання зворотної інформації від суб'єктів господарювання та громадян щодо контрабанди, неправомірних дій та бездіяльності працівників ДФС України та її територіальних органів, а також проблем, які виникають під час здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів та валютних цінностей, що переміщуються через митний кордон України, а також скарги, заяви, пропозиції та повідомлення про неправомірні дії або бездіяльність працівників податкових та митних служб, можливі корупційні дії з їхнього боку створено Сервіс ДФС України “Пульс” [17].

Вільний доступ до відеоконтролю ми розуміємо як забезпечену ДФС України можливість кожної особи спостерігати за технологічним процесом здійснення митних процедур на будь-якому обладнаному СІВК пункті пропуску на ДКУ в он-лайн режимі засобами Інтернет мережі. Це дасть можливість особам, що подорожують, швидко отримувати інформацію про завантаженість пунктів пропуску. Суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності можуть спостерігати за проходженням митного контролю їх транспортними засобами.

Принцип захисту персональних даних осіб. Реалізуючи принцип відкритості та вільного доступу до відеоконтролю необхідно забезпечувати захист персональних даних осіб. Тобто при реалізації он-лайн трансляції у мережі Інтернет матеріалів відеоконтролю, треба буде передбачити можливість приховування номерних знаків транспортних засобів та обличчя осіб, які перетинають державний кордон України.

Принцип всеохоплюваності відеоконтролю розглядається нами як нормативна вимога до технічного оснащення СІВК. Тобто локальні нормативні

акти, що визначатимуть вимоги до СІВК, мають містити вимогу до облаштування пункту пропуску відеокамерами таким чином, щоб була можливість здійснювати відеоконтроль у межах усєї зони митного контролю та унеможливити наявність “мертвих зон” і вплив на роботу камер спостереження з боку будь-яких осіб.

Принцип безперервності та стійкості відеоконтролю у нашому баченні має кореспондуватися у локально-нормативних актах ДФС України, здатностями СІВК здійснювати відеоконтроль впродовж часу роботи пункту пропуску на державному кордоні України залежно від розпорядку його роботи. При створенні СІВК технічні розробники повинні передбачити умови унеможливлення пошкодження чи монтажу та іншого коригування матеріалів відеоконтролю сторонніми особами.

Забезпечуючи цей принцип, локальні норми повинні передбачити відповідальність посадових осіб пункту пропуску та митниці за несанкціоноване чи умисне відключення СІВК пункту пропуску чи її елементів з метою приховування протиправних діянь будь-яких посадових осіб, а також проведення за цими фактах службового розслідування задля виявлення причин збоїв у роботі СІВК.

Крім цього, варто вивчити можливість щодо необхідності збереження відеоматеріалів у належній якості впродовж строків, встановлених процесуальним законодавством України.

Отже, систему принципів здійснення відеоконтролю в автомобільних пунктах пропуску на державному кордоні України, на нашу думку, складають такі принципи: законності, відкритості та вільного доступу, захисту персональних даних осіб, всеохоплюваності, безперервності та стійкості.

Розроблена нами система повинна обов'язково отримати нормативне закріплення, адже, як справедливо зазначає Г. П. Тимченко, принципи повинні мати не тільки внутрішню сутність у вигляді ідей, а й зовнішню “оболонку” [18]. Саме нормативне закріплення відрізняє правовий принцип від будь-якого наукового та філософського принципу. Ми приєднуємось до думки Н. О. Чечіної, що ідея знаходить у нормах закріплення, правовий захист, забезпечений силою державної влади. Ідея, яка не зафіксована нормою права, не може стати правовим принципом [19, с. 78].

Напрямами подальших наукових здобутків у контексті цієї статті може бути розширення запропонованої системи та пропозиція конкретного змісту норми локального правового акта ДФС України щодо її нормативного закріплення.

Список використаних джерел

1. Annual Report to Congress, July 2007 — July 2008. Privacy Office U.S. Department of Homeland Security. Washington, DC, July 2008 [Electronic Resource] Electronic Privacy Information Center. — URL : http://www.dhs.gov/xlibrary/assets/privacy/privacy_rpt_annual_2008.pdf.
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 р., зі зм. та доп., внесеними протоколом № 11 від 11.05.1994 р., протоколом № 14 від 13.05.2004 р. [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_004.
3. Конвенція про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних. Рада Європи, Страсбург, 28 січня 1981 р. [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_326.

4. Керівні принципи щодо захисту осіб відносно збору та обробки даних засобами відеоспостереження [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : http://www.library.univ.kiev.ua/ukr/elcat/new/detail.php3?doc_id=1117402.
5. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
6. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13.01.2011 р. № 2939-VI [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>.
7. Пунда, О. О. Використання даних, одержаних в результаті застосування науково-технічних засобів, для доказування в кримінальному процесі [Текст] : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / Пунда Олександр Олегович. — Львів, 2001. — 218 арк.
8. Митний кодекс України від 13.03.2012 р. № 4495-VI [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
9. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1618-15>.
10. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 р. № 8073-X [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.
11. Кримінальний процесуальний кодекс від 13.04.2012 р. № 4651-VI [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
12. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2747-15>.
13. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18.02.1992 р. № 2135-XII [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2135-12>.
14. Юридична енциклопедія [Текст] / Ю. С. Шемшученко (гол. редкол.) та ін. — К. : Укр. енцикл., 1998. — Т. 1. — 1998. — 672 с.
15. Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації : Закон України від 23.09.1997 р. № 539/97-ВР [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/539/97-вр>.
16. Про державну таємницю : Закон України від 21.01.1994 р. № 3855-XII [Електронний ресурс] Верховна Рада України. Законодавство України. — URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3855-12>.
17. Сервіс “Пульс” [Електронний ресурс] Державна фіскальна служба України. — URL : <http://sfs.gov.ua/others/puls->
18. Тимченко, Г. П. Теоретичні проблеми та практика реалізації принципів судочинства [Текст] : монограф. / Г. П. Тимченко. — К. : Юридична думка, 2006. — 412 с.
19. Чечина, Н. А. Принципы советского гражданского процессуального права и их нормативное закрепление [Текст] / Н. А. Чечина // Известия вузов. Правоведение. — 1960. — № 3-4. — С. 78-83.

Надійшла до редакції 01.03.2015

Пунда А. О., Царенко В. И., Жданова В. П. Правовые принципы осуществления видеоконтроля в автомобильных пунктах пропуска на государственной границе Украины

Проведен контент-анализ нормативного регулирования видеонаблюдения, видеоконтроля, обработки персональных данных в международных и национальных актах. В статье проведен анализ правового регулирования использования систем видеонаблюдения и видеоконтроля в США, Республике Казахстан, Республике Беларусь при осуществлении таможенных процедур. Установлено, что для качественного правотворческого процесса в сфере отношений по использованию видеонаблюдения и видеоконтроля в автомобильных пунктах пропуска на государственной границе Украины необходимо разработать систему правовых принципов, которые станут основой локального правотворчества Государственной фискальной службы Украины. На основании проведенного анализа международных и внутригосударственных нормативно-правовых актов сформулировано систему правовых принципов осуществления видеоконтроля в автомобильных пунктах пропуска на государственной границе Украины, которая состоит из принципов законности, открытости и свободного доступа, защиты персональных данных, всеохватности, непрерывности и устойчивости. Доказана необходимость нормативного закрепления разработанной системы данных принципов.

Ключевые слова: правовые принципы, видеоконтроль, таможенное дело.

Punda, O. O.; Tsarenko, V. I.; Zhdanova, V. P. Law Principles of Implementation of Video Control on Automobile Check Points on the State Border of Ukraine

The article content analysis of regulatory of CCTV, video surveillance, personal data processing in international and national acts has been carried out. The article analyzes legal regulation of CCTV and video surveillance in the United States, the Republic of Kazakhstan, the Republic of Belarus in the customs procedures. Established that for good law-making process in relations with the use of CCTV and video surveillance at checkpoints on the state border of Ukraine needs to develop a system of principles that will form the basis of local lawmaking State Fiscal Service of Ukraine. Based on the analysis of international and domestic legal acts formulated a system of principles of video surveillance in automobile checkpoints on the state border of Ukraine, which consists of the rule of law; open and free access; protection of personal data of persons; inclusiveness; continuity and stability. The necessity of regulatory consolidation system developed these principles.

Keywords: law principles, law principles system, video control, custom.

